

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: תלר	שם פרטי: זיגפריד
------------------	---------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: תלר		בלועזית TELLER
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: זיגפריד	בלועזית ZIGFRID	מין: נ / ז תאריך לידה: 21.01.1930
עיר לידה: צ'רנוביץ	בלועזית CHERNOVITS	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: יעקב	שם פרטי ושם נעורים של האם: ננטה נימהאוזר	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: אוראדיה	בלועזית ORADEA	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)	מקצוע לפני המלחמה: חבר בארגון או בתנועה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): צ'רנוביץ, אוקראינה		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו: צ'רנוביץ		
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		
מקום השחרור: צ'רנוביץ	תאריך השחרור: 1945	
במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו		
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? בוקרשט, רומניה		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1950	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): טרנסליבניה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בינואר 1930 בצ'רנוביץ באוקראינה. אבי היה מורה לצרפתית ואמי עקרת בית. עוד בהיותי תינוק עברתי עם משפחתי לעיר אוראדיה שנשלטה על ידי הרומנים. כילד הייתי בחברת ילדים יהודים, הרומנים התנכלו לנו ולא פעם נקלענו לתגרות אלימות, סבלנו מגידופים והשמצות. בשנת 1939 סופחה אוראדיה להונגריה, חבריו של אבי ייעצו לו לעזוב את העיר כי מצב היהודים בה עשוי להחמיר. אבי קיבל את עצת חבריו ועברנו חזרה לעיר צ'רנוביץ יחד עם עוד אוקראינים שחזרו הביתה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בשנת 1941 הצבא הגרמני והרומני הגיע לעיר צ'רנוביץ, מטוסים הפגיזו מהאוויר וכוחות רגליים נכנסו. יהודי העיר שוכנו בתוך הגטו, הם המתינו לגירושם לטרנסניסטריה. נתפסתי על ידי החיילים ונשלחתי לנהר הפרוט, היה נהוג לשלוח יהודים לעמוד על שפת הנהר ולירות בהם למוות. למזלי, חייל רומני עזר לי לברוח. במאי 1942, במהלך אחד הגירושים הסתתרתי יחד עם משפחתי במרתף בגטו, כך ניצלנו מרכבת המוות. כל היהודים שנלקחו בגירוש נהרגו על ידי הנאצים עוד לפי ההגעה למחנות. בצ'רנוביץ היה חייל גרמני שנהג לעזור ליהודים על ידי הנפקת תעודות מזויפות. הוא נתן לי תעודה ושמי החדש היה כריסטיאן מנץ. בתמורה נתתי לו סכום כסף השווה בימינו כעשרת אלפים שקלים. תעודות דומות קיבלו גם הוריי. בעזרת התעודות המזויפות הצלחנו לשרוד בתקופה הקשה עד לשנת 1944, אז החלו הכוחות הגרמניים לסגת והרוסים נכנסו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בשנת 1945 עברתי לעיר בוקרשט במטרה לעלות ארצה יחד עם קבוצת יהודים. אבי עבד בעיר כמורה בבית הספר הציבורי. גם בבוקרשט שלאחר המלחמה, הייתה אוירה אנטישמית. כאשר יהודי הצביע על אדם כנאצי במטרה שיעצרו אותו, קיבל אותו יהודי מכות נמרצות מהאוכלוסיה המקומית.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בשנת 1950 עליתי ארצה עם משפחתי למחנה שער העלייה שבחיפה. התגוררנו בחיפה ולמדתי בטכניון הנדסה כימית. לאחר מכן עבדתי בקיבוץ בית גוברין במפעל פולימרים.

ראיון: רועי הבר
חיפה. ספטמבר 2009

עריכה: עדי מלכא